

ZASLOUŽILÝ UMĚLEC

JOSEF LIESLER

malíř, grafik a ilustrátor, tvůrce známek, ex libris a jiné drobné grafiky. Nositel vyznamenání Za vynikající práci. Narozen v roce 1912 ve Vidolicích u Kadaně. V letech 1934—1939 studoval profesuru kreslení na Vysoké škole architektury a pozemního stavitelství (J. Sejпка, O. Blažíček, C. Bouda).

1939—1941 zakládajícím členem skupiny Sedm v říjnu

1942 vstupuje do SVU Mánes

1946 se stává členem SČUG Hollar

1958 hlásí se k programu výtvarného sdružení Skupina 58

1964 čestným akademikem florentské akademie

1969 jmenován zasloužilým umělcem a členem belgické Královské akademie v Bruselu

Získal řadu domácích i zahraničních cen, svými obrazy a grafikou je zastoupen v Národní galerii i krajských galeriích. Jeho díla vlastní soukromí sběratelé v Československu i v cizině. Od roku 1944 vystavuje doma (Praha, Karlovy Vary, Brno, Ostrava, atd.) i v zahraničí (Itálie, Belgie, Bulharsko, NSR, Holandsko . . .).

85. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1984. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel exlibris, kolektivní člen České společnosti pro estetikou při ČSAV, v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytiskl Mír 6, provoz 62, Praha 3, Čáslavská 15.

ZASLOUŽILÝ UMĚLEC

JOSEF LIESLER

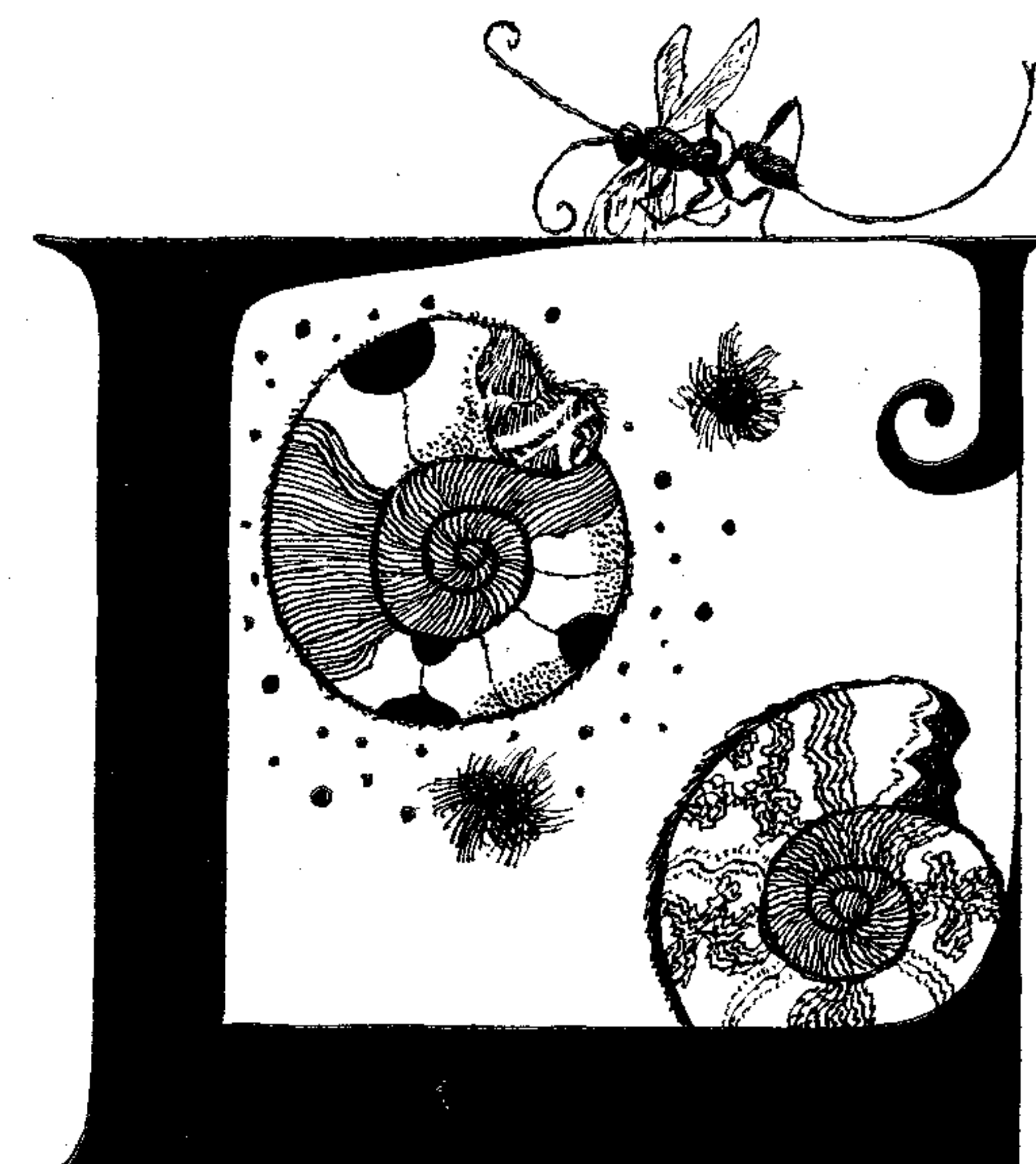
GRAFIKA

Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka

červenec - srpen 1984

Nedílným atributem každého výtvarného díla, které usiluje o vlastní uměleckou a estetickou hodnotu, je snaha ukázat realitu v nových dimenzích. Pro Lieslerovo dílo, které již ve třicátých letech vstoupilo do historie českého moderního umění v rámci Skupiny Sedm v říjnu, je právě tento moment jedinečné výpovědi o světě jedním z nejcharakterističtějších znaků. Jeho současné kompozice je třeba chápat jako výtvarné meditace o tom, co lze odkrýt za jevovou stránkou věcí a pojmů. Autor se vrací ke klasickému pojetí umění jakožto „líčení“ a režiruje promyšlená magická mystéria nejzotodivnějších forem, jejich nejvlastnějším smyslem je zpochybnění našich vžitých představ o tom, co nás obklopuje, co se v každodenním spěchu stalo samozřejmostí, nad níž nepřemýšlíme, co přejímáme díky konvenci . . .

Josef Liesler je racionálně založeným tvůrčím typem, jehož základním vyjadřovacím prostředkem je linka, zbavená nadbytečné popisnosti, jejíž expresivně-secesní ornamentika kolísá mezi dekorativností a výtvarným grafémem - znakem. Třebaže jde o velice svérázný projev, rovněž jeho jiné kvality prozrazují spřízněnost se zmíněným expresionismem a secesí, zejména však s fantaskní malbou všeho druhu, jejíž lekce v přímé odezvě pozorný divák postřehne například v Lieslerových parafrázích starých mistrů, i jinde. Méně zjevná je v jeho pracích obeznamenost s estetickým programem kubistovsko-čapkovské větve českého kubismu, třebaže ji můžeme, byť jen velmi náznakově, z traktace objemů a prostoru v tomto díle, vytušit. Umělcova posedlost vtisknout vlastní výtvarný řád všemu, co jej zaujalo, vysvětluje široký tematický záběr díla, jehož podnož tvoří obdivuhodná výtvarná imaginace. Tato místy komentující, jindy ironická obraznost svým způsobem dokonale postihuje některé stránky naší doby a vyvádí nás z lhostejnosti k jejím projevům.

Dr. Sylva Petrová

